

РЕШЕНИЕ

№ 2299

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1431** по описа за **2023** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл.70 – чл.73 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по искане на „С.А.ИМПИАНТИ“ ООД, представлявано от А. А. чрез адв. С. В. от САК за възобновяване на административнонаказателното производство, приключило с влязло в наказателно постановление № 22-2200298 от 17.08.2022г. на директор на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1500лв. за това, че не е изпълнило задължително предписание под № 3, дадено на основание чл. 404, ал.1, т. 1 и т. 12 от КТ с протокол за извършена проверка от 04.04.2022г., а именно: работодателят да изплати начисленото във ведомостта за м. май 2019г. трудово възнаграждение на И. И. Е., чрез наследниците му, за положения от него труд през м. май 2019г., съгласно чл.128, т.2 от КТ. Искането се основава на нормата на чл. 70, ал. 2 т. 7 от ЗАНН. Твърди се, че са допуснати съществени процесуални нарушения във

връзка с връчването на наказателното постановление. Прави се искане съдът да възобнови производството с произтичащите от това последици. В съдебно заседание, молителят се представлява от адв. В., който поддържа искането. Претендират се разноси по делото.

Ответникът - директорът на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“, редовно призван, чрез юрисконсулт Д. изразява становище, че искането за възобновяване е неоснователно и моли то да бъде отхвърлено като неоснователно. Претендират се разноси.

Представител на СГП изразява становище, че искането е неоснователно.

При преценка на допустимостта и основателността на искането, Административен съд – София-град, 24-ти кас. състав съобрази следното:

Срещу „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., е образувано административнонаказателно производство за установено административно нарушение по чл.415, ал.1 от КТ. На 17.08.2022 г. административнонаказващият орган – директорът на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“ е издал Наказателно постановление № 22-2200298. От доказателствата по преписката е видно, че наказателното постановление е било връчено на дружеството чрез адв. В. най-късно на 19.12.2022г. Предвид липсата на данни същото да е било обжалвано, дори напротив – с оглед изявлението в открито съдебно заседание на процесуалния представител на дружеството, че постановлението не е било обжалвано, съдът приема, че към момента на подаване на искането за възобновяване на 06.02.2023г. наказателното постановление е било влязло в сила.

При тези данни към настоящия момент съдът приема, че предложението е процесуално допустимо, като подадено от надлежна страна и в рамките на срока, предвиден по чл. 71 от ЗАНН. Разгледано по същество, искането е неоснователно. Основанията за този извод са следните:

За да се възобнови административнонаказателно производство, следва да е налице

някое от материалноправните основания, визирани в разпоредбата на чл.70, ал. 2 от ЗАНН. Както бе посочено по-горе, искането се основава на нормата на чл. 70, ал. 2 т. 7 от ЗАНН. Твърди се, че са допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с връчването на наказателното постановление.

В нормата на чл.70, ал.2, т.7 от ЗАНН са предвидени две хипотези. Първата хипотеза е, когато вследствие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила лицето е било лишено от възможността да участва в административнонаказателното производство или не е бил надлежно представляван, а втората – когато лицето не е могло да участва лично или чрез пълномощник по причина на препятствие, което не е могъл да отстрани.

В случая обстоятелствата, на които се основава искането не попадат в нито една от двете хипотези. Пороците, свързани с връчването на наказателното постановление не биха могли да се квалифицират като съществени процесуални нарушения, тъй като нито засягат волята на административно-наказващия орган – действията по връчването се извършват след издаване на наказателното постановление, нито засягат правото на защита на наказаното лице – срокът за обжалване започва да тече едва при надлежно съобщаване на наказателното постановление. Респ. неправилното направеното отбелязване, че наказателното постановление е влязло в сила, не преклудира правото на съдебно оспорване на наказателното постановление, стига да са налице другите положителни предпоставки за оспорването и да не са налице отрицателните такива.

Наказателното постановление влиза в сила на основанията и в сроковете, посочени в закона, а не вследствие на отбелязването на административно-наказващия орган. На следващо място и по същите съображения пороците, свързани с връчване на наказателното постановление сами по себе си не биха могли да препятстват участието на лицето в производството както до момента на издаване на наказателното постановление, така и след неговото издаване. Конкретно, ненадлежното връчване не лишава засегнатото лице от правото на жалба, тъй като това право не възниква при ненадлежно връчване. То възниква едва при редовно връчване и е единствено и само във властта на наказаното лице да го упражни.

С оглед на всичко гореизложено се налага извода, че искането на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД – [населено място] за възобновяване на административнонаказателното производство, по което е издадено Наказателно постановление № 22-2200298/17.08.2022 г. от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“, е неоснователно поради липса на предвидените от законодателя предпоставки в нормата на чл.72, ал.2, т.7 от ЗАНН.

При този изход на спора следва да се постави на обсъждане претенцията за присъждане на разноски на ответната страна. За защита по дела по ЗАНН в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 120 лв. Като съобрази, че в случая производството по делото е приключило в едно съдебно заседание и делото не е с фактическа или правна сложност, съдът счете, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния предвиден в наредбата размер от 80лв. за една инстанция.

Предвид изложеното съдът приема, че не са налице предпоставките за възобновяване на производството и отмяна на издаденото наказателно постановление.

Водим от горното и на основание чл. 73 от ЗАНН Административен съд – София-град, 24-кас. състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането за възобновяване на административнонаказателно производство започнало с АУАН № 22 – 2200298 от 13.07.2022г. на главен инспектор при дирекция „Инспекция по труда“ – С., приключило с влязло в наказателно постановление № 22-2200298 от 17.08.2022г. на директор на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1500лв.

ОСЪЖДА „С.А.ИМПИАНТИ“ ООД, представлявано от А. А., със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, ДА ЗАПЛАТИ на ИА „Главна инспекция по труда“ – [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв. /осемдесет лева/.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.